

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

22 ספטמבר 2015

ת"ק 15-04-22729 גרוס נ' בע"מ

1

בפני כב' הרשם הבכיר צוריאל לרנר

דניאל גרוס

תובעת

נגד

איוונטגו בע"מ

נתבעת

2

3

פסק דין

4

5 1. בפני תביעה ע"ס 33,800 ₪, שעניינה פיצויים לדוגמא בגין משלוח הודעות פרסומת
6 בדואר אלקטרוני, על פי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982
7 (להלן – "החוק").

8

9 2. על פי כתב התביעה, קיבלה התובעת במהלך השנה שקדמה להגשת התביעה, 135
10 הודעות מהנתבעת, בלא שנתנה את הסכמתה לכך, מתוכן 44 הודעות לאחר ששלחה
11 בדואר אלקטרוני בקשה מפורשת להסיר את שמה מרשימת התפוצה (שנשלחה
12 בנובמבר 2014). התובעת הוסיפה וטענה, לאור מגעים שהיו בינה לבין הנתבעת, כי
13 הנתבעת טוענת שהתובעת כן נתנה את הסכמתה לקבלת הודעות כאמור, אלא שדברים
14 אלה אינם נכונים, באשר התובעת מקפידה שלא לסמן את האפשרות המתירה לשלוח
15 לה הודעות, או לבטל סימון כזה אם ישנו. התובעת ציינה, כי באתר בו נטען כי נתנה
16 את הסכמתה, טמונה מעין מלכודת לגולש התמים, באשר האפשרויות הנוגעות לקבלת
17 דיוור מצויות אחרי לחצן ה"המשך" אליו מגיע הגולש בעת ביצוע הזמנה באותו אתר,
18 ומבין האפשרויות, האפשרות המתירה קבלת דיוור מסומנת כברירת המחדל. לפיכך
19 סבורה התובעת, כי גם אם בשל טעות לא ביטלה את האפשרות המסומנת במקרים
20 בודדים, אין לראותה כמי שהסכימה לקבלת הדיוור.

21

22 3. הנתבעת, מנגד, טוענת שהתובעת נתנה הסכמתה לקבלת דיוור ב-3 פעמים שונות, בעת
23 רכישת כרטיסים להופעות במועדון, פעמיים בשנים 2011-2012, ופעם נוספת בינואר
24 2015, חודשיים לאחר ששלחה את הבקשה להסרת שמה. ראיה קונקרטית לכך לא
25 הוצגה, והדברים נתמכו בעדותו של מנהל הנתבעת בלבד. למנהל הנתבעת לא היו
26 הסברים לכך שבקשת ההסרה מנובמבר לא טופלה, אם כי הדגיש את טענת הנתבעת,
27 כי ניתן בכל עת, בכל אחת מההודעות שנשלחו, בלחיצה על "הסר", להביא להסרה

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

22 ספטמבר 2015

ת"ק 15-04-22729 גרוס נ' בע"מ

- 1 לאלתר של הכתובת ממאגרי המידע שלה המאושרים למשלוח דיוור, אלא שהתובעת
2 לא בחרה לנקוט בדרך פשוטה וישירה זו. התובעת אף הדגישה, כי שמה מופיע
3 כמפעילת אתר הזמנות הכרטיסים, וכי כל ההודעות שנשלחו היו כולן באותו נושא בו
4 ניתנה לטענתה הסכמת התובעת, דהיינו: הופעות במועדונים. הנתבעת אף הדגישה את
5 היותה חברה נורמטיבית, העובדת עם גופים עתירי רגולציה, וכי בהתאם פועלת
6 המערכת שלה באופן דווקני ומסודר, והיא אינה נוהגת לשלוח "הודעות זבל" לגולשים
7 שלא נתנו לכך את הסכמתם המפורשת.
8
- 9 4. יוער, במאמר מוסגר, כפי שצוין לפרוטוקול, כי אביה של התובעת הוא עו"ד, והוא
10 ייצגה בפניות לנתבעת מחוץ לכותלי בית המשפט, והוא אף שהה באולם בית המשפט
11 במהלך הדיון, אם כי לא התאפשר לו לטעון בשם התובעת, שייצגה את עצמה.
12
- 13 5. ההודעות הנדונות בסעיף 30א לחוק זכו להתייחסות נרחבת בפסקי דין רבים מאד
14 בשנים האחרונות, רובם בבתי המשפט לתביעות קטנות, ומיעוטם בערכאות גבוהות
15 יותר, ואף לבית המשפט העליון הגיעו. הכלל בדברים אלה הוא פשוט למדי, והוא עולה
16 מלשונו המפורשת של הסעיף: אין לשלוח דברי פרסום לאדם שלא נתן הסכמתו לכך,
17 ויש לחדול ממשלוח כזה לאלתר עם קבלת בקשת הסרה, גם אם בעבר ניתנה הסכמה;
18 על המפרסם הנטל להוכיח כי ניתנה הסכמה; והפיצוי הסטטוטורי המקסימלי הוא
19 1,000 ₪ להודעה.
20
- 21 6. מהידך, והגם שדברים אלה אינם מופיעים במפורש בחוק, ברי כי גם על מקבל הפרסום
22 מוטלות חובות, הנגזרות מחובת תום הלב, ומהחובה לנהוג בדרך מקובלת. כך, עשוי
23 מי ש"ספג" בשקט עשרות רבות של פרסומים, ולא פעל להפסקתם, להיחשב כמי שטמן
24 פח למפרסם על מנת להעצים את נסיבות המקרה ולזכות בפיצוי גבוה יותר – זאת
25 במיוחד מקום בו מדובר באדם בעל מודעות לעניין.
26
- 27 7. במקרה שבפני אין מחלוקת כי ההודעות נשלחו. הנתבעת טוענת, כי נשלחו לאור
28 הסכמה. היא לא הביאה לכך הוכחה קונקרטית, אולם עדותו של מנהלה עשתה רושם
29 מהימן. התובעת, מנגד, מכחישה כי נתנה הסכמתה, אולם לכל היותר יכולה היתה
30 להעיד כי היא מקפידה שלא לעשות כן. ברי, כי אין בהקפדה זו כדי להבטיח שמעולם
31 לא נתנה הסכמה, כפי שנטען על ידי הנתבעת.
32

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

22 ספטמבר 2015

ת"ק 15-04-22729 גרוס נ' בע"מ

8. התובעת שלחה בקשה להפסקת הפרסומים, והנתבעת התעלמה ממנה. גם כאן, 1
מקובלת עלי עדותו של מנהל הנתבעת, כי לא היתה כאן התעלמות מזדון, אלא מחדל, 2
בלבד. 3
4
9. עם זאת, יש לזקוף לחובת התובעת את מיקום לחצן ה"המשך" לפני המקום המאפשר 5
בחירת אי-קבלת פרסומים, כנטען בכתב התביעה. אני לא סבור, שמיקום זה יש בו 6
כדי לאיין הסכמה הניתנת על ידי גולש המשתמש באתר, כטענת התובעת, שכן חרף 7
סדר הדברים, המעורר אי-נוחות, בכל זאת מדובר במיקום קרוב ביותר, עד כדי צמוד, 8
ונדרשת נסיבה חריגה למדי כדי שרק לחצן ה"המשך" יהיה גלוי לעין הגולש, בלא 9
השורות שאחריו. עם זאת, גם אם אין בו כדי לאיין את ההסכמה, ודאי שיש בו כדי 10
לפעול לחומרא כלפי הנתבעת, בכל הנוגע לשיקולים בקביעת סכום הפיצוי לכל הודעה 11
שנשלחה שלא כדין. 12
13
10. התובעת בחרה שלא לעשות שימוש באופציה הפשוטה והמיידית של הפסקת 14
הפרסומים, וטעמיה עמה, אולם לא ניתן להתעלם, כאמור לעיל, מהמספר הרב של 15
הפרסומים שהתקבלו בתיבת הדוא"ל שלה, עד שבחרה לבקש להפסיקם. אכן, לריבוי 16
ההודעות היבטים שונים, מהם לחומרא ומהם לקולא (כלפי הנתבעת), אולם נוכח 17
מודעותה הרבה של התובעת לסוגיה, כפי שעלה כחוט השני מכל עדותה, אני סבור 18
שעיקר השפעת ריבוי הפרסומים במקרה זה הוא דווקא לקולא. 19
20
11. ברור, כי התובעת זכאית על פי חוק לפיצוי עבור הפרסומים שנשלחו לאחר בקשת 21
ההפסקה, ועד למתן הסכמתה בשלישית. מספר זה לא ננקב מפורשות, אולם נוכח 22
המספר הכולל של ההודעות שנשלחו לאחר בקשת ההפסקה (44), ניתן להעמיד את 23
המספר על 36, על דרך האומדן. 24
25
12. משאימצתי את עדותו של מנהל הנתבעת לעניין ההסכמות, איני סבור שהתובעת 26
הוכיחה את זכאותה לפיצוי עבור הפרסומים שקדמו לבקשת ההפסקה, ושנשלחו 27
לאחר ההסכמה השלישית. 28
29
13. בנסיבות כפי המתואר לעיל, אני סבור שפיצוי בסך של 400 ₪ לכל אחד מ-36 30
הפרסומים שנשלחו לתובעת שלא כדין, מהווה פיצוי הולם, המאזן נכונה בין התנהלות 31
שני הצדדים במקרה זה. 32
33

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

22 ספטמבר 2015

ת"ק 15-04-22729 גרוס נ' בע"מ

1 14. אשר על כן, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 14,400 ₪, ועוד סך של
2 540 ₪ להוצאותיה (כולל האגרה), ובסך-הכל: 14,940 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 יום
3 מהיום, אחרת ישא הפרשי הצמדה למדד וריבית כדין.

4

5 המבקש להשיג על פסק הדין, זכאי לבקש רשות ערעור מבית המשפט המחוזי, תוך 15 יום.

6

7

8 ניתן היום, ט' תשרי תשע"ו, 22 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

9

צוריאל לרנר, רשם בכיר

10

11